

...το κέντρο της πόλης, όπου ο κόσμος ήταν πάντα πολύ πυκνός. Ο Ρούμπινσταϊν, όμως, ήταν πάντα μόλις ελαφρώς πιο κοντά στο κέντρο, στο σπίτι του πατέρα του, όπου ο κόσμος ήταν πάντα λίγο πιο αραιός. Ο Ρούμπινσταϊν, όμως, ήταν πάντα μόλις ελαφρώς πιο κοντά στο κέντρο, στο σπίτι του πατέρα του, όπου ο κόσμος ήταν πάντα λίγο πιο αραιός. Ο Ρούμπινσταϊν, όμως, ήταν πάντα μόλις ελαφρώς πιο κοντά στο κέντρο, στο σπίτι του πατέρα του, όπου ο κόσμος ήταν πάντα λίγο πιο αραιός.

...το κέντρο της πόλης, όπου ο κόσμος ήταν πάντα πολύ πυκνός. Ο Ρούμπινσταϊν, όμως, ήταν πάντα μόλις ελαφρώς πιο κοντά στο κέντρο, στο σπίτι του πατέρα του, όπου ο κόσμος ήταν πάντα λίγο πιο αραιός. Ο Ρούμπινσταϊν, όμως, ήταν πάντα μόλις ελαφρώς πιο κοντά στο κέντρο, στο σπίτι του πατέρα του, όπου ο κόσμος ήταν πάντα λίγο πιο αραιός.

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΡΟΥΜΠΙΝΣΤΑΪΝ

“Ένα βράδυ, ύστερα από ένα κοντσέρτο που είχε δώσει ο περίφημος πιανίστας Ρούμπινσταϊν, μιά κυρία, πολύ καλή μουσικός, τον ρώτησε :

—Για πέστε μου, μαίτερ: Ένας καλλιτέχνης τόσο έξυπνος, τόσο έμπειρος στα μυστικά της τεχνικής των δάχτυλων, και τέλος πάντων τόσο τέλειος όπως είπατε σείς, είναι υποχρεωμένος πάντα να μελετά κάθε μέρα;

—“Αγαπητή Κυρία, της αποκρίθηκε ο Ρούμπινσταϊν, αν περάσει μιά μέρα χωρίς να μελετήσω, θα το καταλάβω, από το παίξιμό μου, έγω. “Αν περάσουν δυό, θα το καταλάβετε έσείς. Κι αν περάσουν τρείς, θα το καταλάβει το κοινό, παρά την άδαμσοσύνη του.